

отношеніе. — Й тѣй, вѣрность-та или невѣрность-та на едно умозаключеніе и въобще всичко зависи отъ средній терминъ. По тѣзи причинѣ, при вещественно-то образование силлогизма, Логика-та обрѣща особенно вниманіе на средній терминъ, и въ туй отношеніе учреждава слѣдующы-тѣ правила:

Правило 1) Средній терминъ непременно *трѣба да се намира въ пѣрва-ша и въ втора-ша послѣлка*. слѣдователно въ умозаключеніе-то да се явява два пѣты; и мы трѣба всячески да се вардимъ, щото като преминува отъ еднѣ послѣкѣ въ другѣ да не *промѣни свое-шо значеніе*. Въ противенъ же случай умозаключеніе-то бы съдѣржяло не тры, но четири термина и въ такѣвъ случай, средній терминъ не былъ бы вѣчь среденъ; зашото въ пѣрва-та послѣлка онъ бы изражявалъ друго, а въ втора-та друго. Такавъ напрымѣръ е онъ въ слѣдущій силлогизмъ:

Всяка една мечка е животно крѣвопійно;
 едно отъ созвѣздыя-та е мечка,
 слѣдователно, едно отъ созвѣздыя-та е животно крѣвопійно.

Правило 2) Понеже среднія терминъ влиза въ пѣрва-та послѣлка на умозаключеніе-то, и спорядъ туй влиза и въ негово-то основаніе; то, както и въ §. 46 доказахмы, трѣба да е едно сужденіе общо; не е слѣдователно логически право да се иска и тѣрси общее въ чястно-то; и, като се полага това послѣднѣе-то за основаніе, да се лишава силлогизмъ-тѣ отъ дѣйствителнѣ основателность. А за да се предупардимъ отъ едно таково злоупотребленіе, трѣба *умозаключеніе-шо ни да не сосшои ошъ едны чястны послѣлки*. Въ противенъ случай, неговій среденъ терминъ, като чястенъ, можилъ бы да се относя кѣмъ едно-то отъ понятія-та му, а вовсе да не се относя кѣмъ друго-то: не былъ бы слѣдователно и среденъ